Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті Ririro.com/uk. Наша місія – надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт.
Бажаємо вам приємного читання!

Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Beatrix Potter

Кошеня Том

Жили колись на світі три маленьких пухнастих котики, яких звали Том, Крихітка і Лапочка.

В них були дуже гарні пухнасті хутрочка, і понад усе вони любили гратися біля порогу будинка – стрибати й купатися в пилюці.

Якось їхня мама – місіс Табіта Твітчит – чекала до себе гостей на чашечку чаю. Перед їхнім приходом вона мала вимити та вдягти своїх пустунів.

Спочатку вона вмила їм мордочки губкою (подивіться, як миється Крихітка).

Потім причесала їм шубки... (Помилуйтеся на малу Лапочку).

І під кінець розпушила їм хвости і вуса (а ось і наш Том!).

Том був найпустотливішим з усіх кошенят, і він не дуже любив усі ці причепурювання і весь час виривався від мами і дряпався. Пані Табіта одягла Крихітку і Лапочку в чисті сорочечки і штанці, а потім дістала з комода всілякий елегантний незручний одяг, щоб нарядити свого сина Томаса.

Кошеня Том був дуже товстим, і він виріс; кілька ґудзиків відірвалися. Мама пришила їх знову.

Коли троє кошенят були готові, пані Табіта нерозважливо випустила їх у сад, щоб вони не заважали їй, поки вона готувала гарячі тости з маслом.

"А тепер стежте за чистотою свого вбрання, діти! Фодіть на задніх лапках. Тримайтеся подалі від брудного попелища, і від Саллі Фенні Пенні, і від свинарника, і від качок у калюжі".

Крихітка і Лапочка невпевнено йшли садовою доріжкою. Одного разу вони наступили на свої фартухи і впали на ніс.

Коли вони встали, то побачили кілька зелених плям!

"Давай піднімемося на альпінарій і сядемо на стіну саду", - сказала Крихітка.

Вони вивернули свої фартухи задом наперед і підстрибом вилізли нагору; білий галстук Крихіткі впав на дорогу.

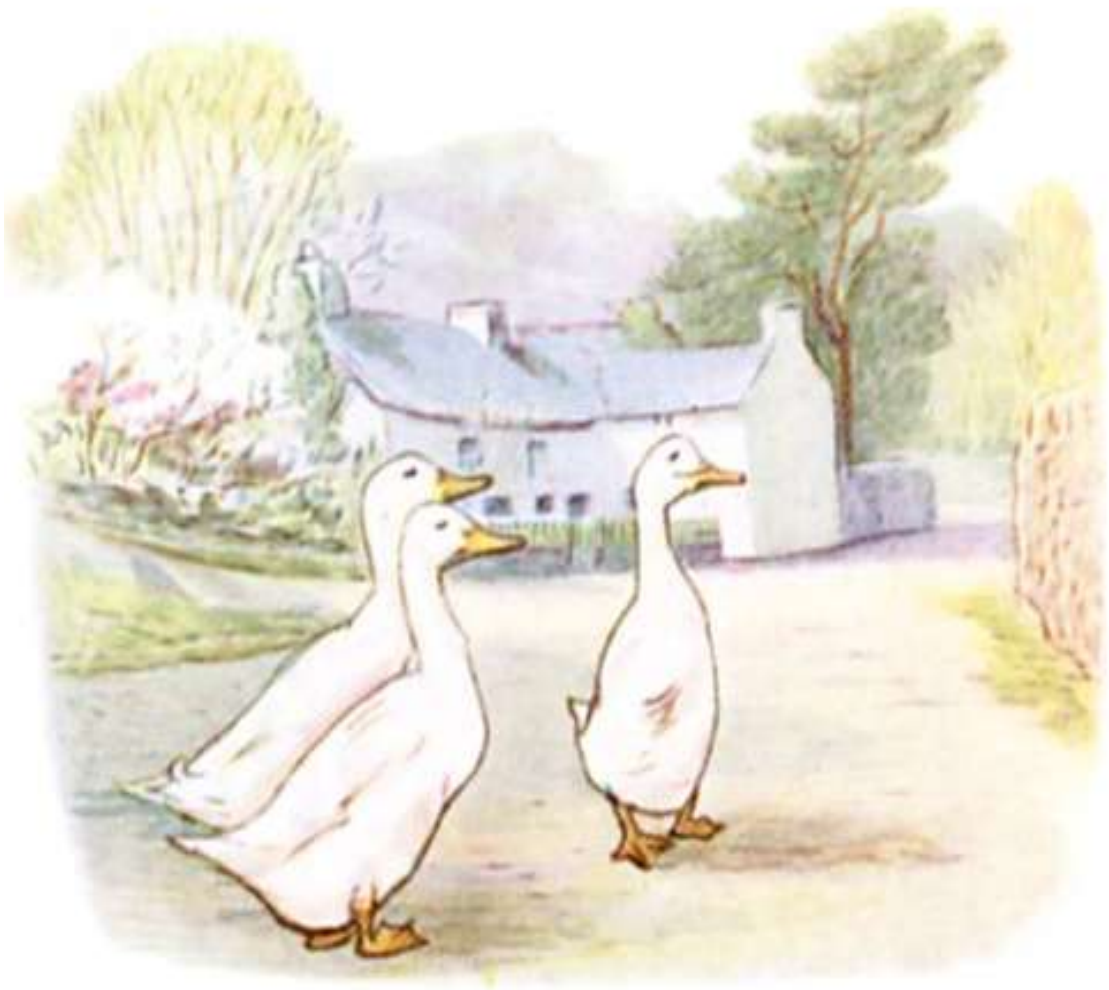

Том не міг стрибати, коли ходив на задніх лапках у штанях. Він піднімався кам'янистою стежкою, ламаючи папороть і скидаючи ґудзики направо й наліво.

Коли він дістався вершини стіни, то був весь у шматках.

Крихітка і Лапочка намагалися зібрати його докупи; його капелюх звалився, а решта ґудзиків лопнула.

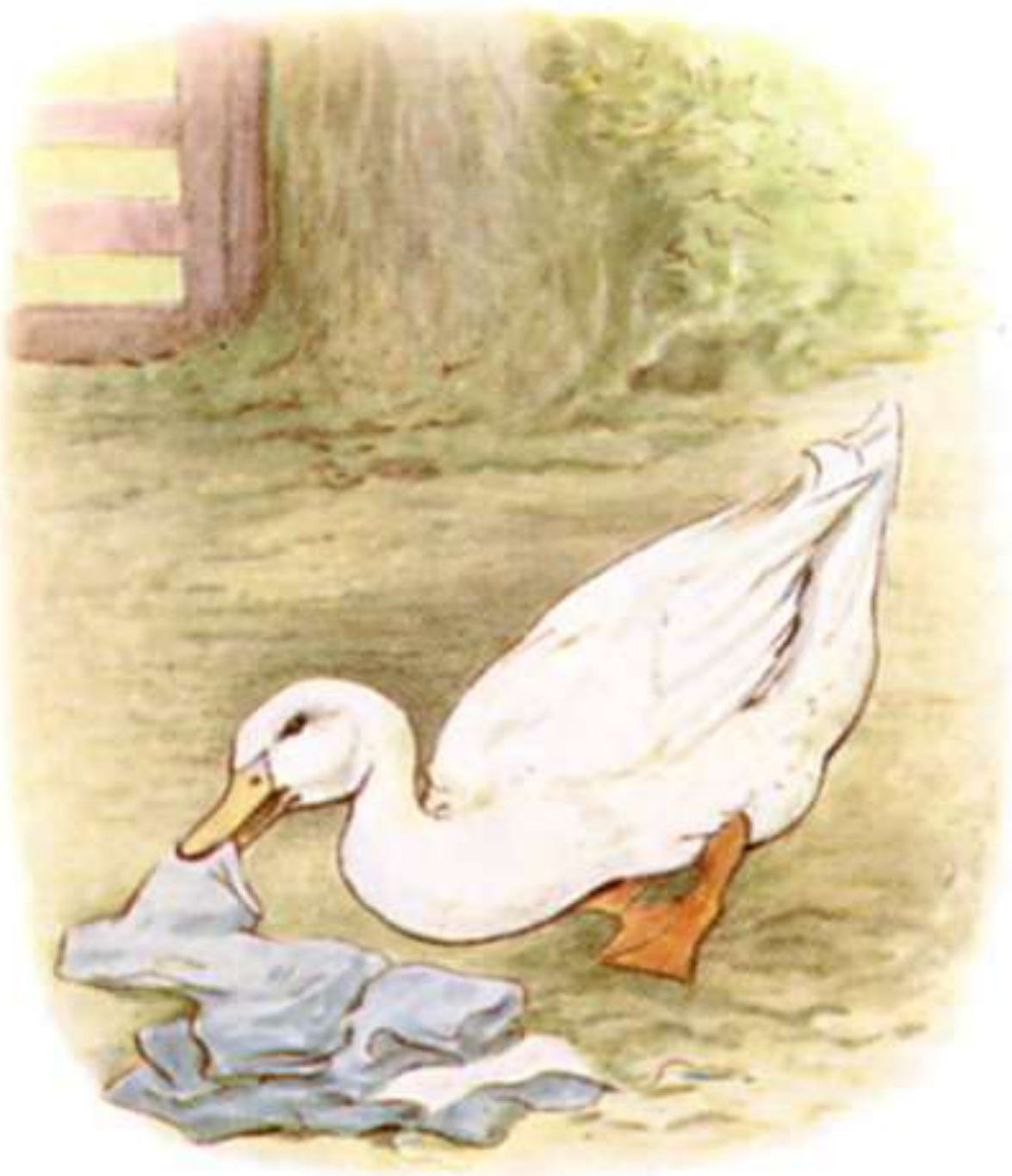
Поки вони зазнавали труднощів, пролунало "Кряк-кряк-кряк!", і три Качечки вийшли на тверду дорогу, йдучи одна за одною і виконуючи гусячий крок: "Кряк-кряк-кряк!", "Кряк-кряк-кряк!", "Кряк-кряк!"

Вони зупинилися, стали в ряд і витріщилися на кошенят. Вони мали дуже маленькі оченята і виглядали здивованими.

Тоді дві качки, Ребекка і Джеміма Калюжниця, взяли капелюшок і рукавиці і наділи їх.

Лапочка розсміялася так, що впала зі стіни. Крихітка і Том спустилися слідом за нею; сарафан і весь інший одяг Тома злетів з нього по дорозі вниз.

"Фодімо! Містере Качка Дрейк, - сказала Крихітка, - допоможіть нам одягнути Тома! Ідіть і застібніть Томові ґудзики!"

Містер Дрейк повільно, збоку вбік, підійшов до Тома і взяв різні речі.

Але він одягнув їх на себе! Вони пасували йому ще гірше, ніж кошеняті Томові.

"Який чудовий ранок!" – сказав містер Дрейк.

І вони з Джемімою та Ребеккою вирушили в дорогу, тупаючи ногами, Кряк, кряк, кряк! Топ, туп, туп!

Тоді Табіта Твічіт спустилася в сад і побачила своїх кошенят на стіні без одягу. Вона зняла їх зі стіни, відшльопала і віднесла назад до будинку. "Мої друзі прийдуть за хвилину, а ви не повинні з'являтися на очі; я ображена", - сказала місіс Табіта Твічіт.

Вона відправила їх нагору, і, на жаль, сказала своїм друзям, що вони лежать у ліжку з кором, що було неправдою.

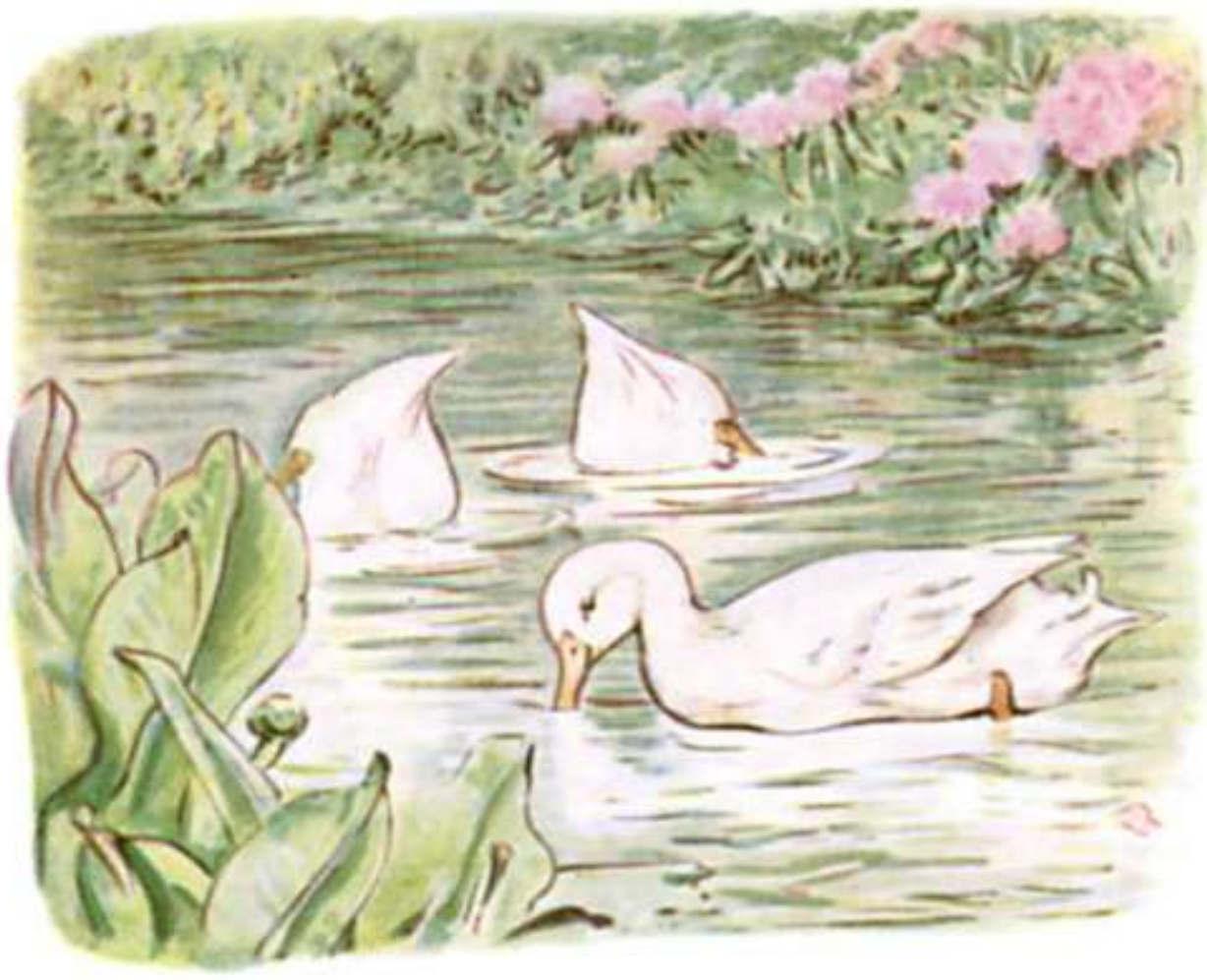

Зовсім навпаки, вони не були в ліжку, ні в якому разі.

Якимось чином над головою виникли дуже незвичайні звуки, які порушили гідність і спокій чаювання.

І я думаю, що колись мені доведеться написати ще одну, більшу книжку, щоб розповісти вам більше про Кошеня Тома! Що ж до качок, то вони пішли в ставок.

Весь одяг з них злетів, бо на них не було ґудзиків.

І з тих пір містер Дрейк, та Джеміма, і Ребекка шукають їх з тих пір.